

Instanța de fond: Judecătoria Rîșcani, mun. Chișinău
Judecător: Stella Beșceaga
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău
Judecători: Nina Vascan
Eugeniu Clim
Iurie Cotruță

Republica Moldova
Curtea Supremă de Justiție
Î N C H E I E R E

22 octombrie 2014

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președinte, judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii:

Dumitru Mardari și Vera Macinskaia

examinînd chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de CP „Autorapid”,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de CP „Autorapid” împotriva Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău privind contestarea actelor administrative,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 30 aprilie 2014, prin care apelul declarat de Inspectoratu Fiscal de Stat mun. Chișinău a fost admis,

A C O N S T A T A T :

La 13 decembrie 2012 CP „Autorapid” a înaintat în instanța de judecată o acțiune împotriva Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău cu privire la contestarea actelor administrative.

În motivarea acțiunii reclamantul a invocat faptul că, prin deciziile nr. 2643/8 și nr. 2644/8 din 20 septembrie 2012, nr. 2927/8 din 11 octombrie 2012 emise de Inspectoratul Fiscal de Stat mun. Chișinău, Direcția Generală de Control Fiscal a fost sancționată CP „Autorapid” cu amendă în mărime de 25 000,50 lei, pentru încălcări fiscale.

Nefiind de acord cu sancțiunile aplicate, CP „Autorapid” a contestat deciziile sus numite la Inspectoratul Fiscal de Stat mun. Chișinău, contestația depusă a fost respinsă prin decizia Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău nr. 300 din 15 noiembrie 2012.

A mai precizat reclamantul că, regulamentul transporturilor auto de călători și bagaje aprobat prin Hotărârea Guvernului RM nr. 854 din 28 iulie 2006 nu reglementează expres modul de eliberare (eliberare prin înmânare, prin auto deservire și alte modalități) a biletelor în transportul urban. Cu atât mai mult, modalitatea de înmânare a biletelor către călătorii nu este reglementată de legislația fiscală, care potrivit art. 8 alin. (2) lit. c) CF face doar trimitere la lista genurilor de activitate al căror specific permite efectuarea încasărilor bănești în numerar fără aplicarea mașinilor de casă și de control unde se prevede că, serviciile prestate de transportul în comun urban se prestează în baza biletelor și/sau abonamentelor de călătorie (la preț fix, executate în mod tipografic).

Consideră reclamantul că, din materialele prezentate (autorizația, foaia de parcurs, ordinul nr. 11 din 15 iunie 2012, borderoul de evidență a biletelor, poze a locurilor de expunere a biletelor în salonul microbuzului cu somarea de a lua bilet), se stabilește cu certitudine faptul că, agentul transportator sa conformat întocmai legislației în vigoare în sensul obligațiunilor ce revin la* organizarea transportului de pasageri pe rute urbane, or, faptul că, careva pasageri, la momentul efectuării controlului nu dispuneau de bilet (nu au procurat bilete sau au achitat călătoria dar nu sau asigurat cu bilete din cele propuse) nu poate fi imputabil agentului transportator sau șoferului, deoarece conform legislației în vigoare (art. 16, 20, 21 Codul transporturilor auto (1998), pct. 11 din Regulamentul transporturilor auto de călători și bagaje această reprezintă un drept și o obligațiune a pasagerului.

Solicită reclamantul anularea deciziilor nr. 2643/8, nr. 2644/8 din 20 septembrie 2012, nr. 2927/8 din 11 octombrie 2012, nr. 41 din 25 ianuarie 2013 și nr. 3472/3/12 din 06 decembrie 2012

La 25 februarie 2013, CP „Autorapid” a înaintat o cerere cu nr. 984 împotriva Inspectoratului Fiscal de Stat, mun. Chișinău privind anularea deciziilor nr. 41 din 25 ianuarie 2013 și nr. 3472/3/12 din 06 decembrie 2012, dosarul fiind conexat, prin încheierea din 26 aprilie 2013.

Prin hotărârea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 15 octombrie 2013 acțiunea înaintată de CP „Autorapid” a fost admisă. Au fost anulate deciziile Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău nr. 2643/8, nr. 2644/8 din 20 septembrie 2012, nr. 2927/8 din 11 octombrie 2012, nr. 3472/2/312 din 06 decembrie 2012 asupra cazului de încălcarea legislației fiscale comisă de CP „Autorapid” și decizia nr. 300 din 15 noiembrie 2012 privind respingerea contestației depusă de CP „Autorapid” asupra deciziilor contestate.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 30 aprilie 2014, apelul declarat de Inspectoratu Fiscal de Stat mun. Chișinău a fost admis. A fost casată hotărârea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 15 octombrie 2013, fiind emisă o nouă hotărâre prin care a fost respinsă ca neîntemeiată, acțiunea înaintată de CP „Autorapid” împotriva Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău cu privire la contestarea deciziilor nr. 2643/8, nr. 2644/8 din 20 septembrie 2012, nr. 2927/8 din

11 octombrie 2012, nr. 41 din 25 ianuarie 2013 și nr. 3472/3/12 din 06 decembrie 2012.

Invocînd ilegalitatea acestei decizii, la 24 iunie 2014, CP "Autorapid" a contestat-o cu recurs, solicitînd admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărîrii primei instanțe.

În motivarea recursului, a indicat că, decizia instanței de apel, a fost adoptată cu aplicarea eronată a normelor de drept material.

Totodată, mai invocă recurentul că, instanța de judecată nu a constatat și elucidat toate circumstanțele care au importanță pentru justa soluționare a pricinii.

Instanța de recurs reiterează prevederile art. 434 CPC, care statuiază expres că, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Din actele pricinii se constată cu certitudine că, recursul a fost declarat la 24 iunie 2014, însă la materialele pricinii nu sunt probe care ar certifica data recepționării de către recurent a copiei de pe decizia contestată.

Astfel, prin prisma prevederilor art. 434 CPC, instanța de recurs consideră că recursul a fost declarat în termen.

Referința înaintată de Inspectoratul Fiscal de Stat mun. Chișinău la recursul declarat de CP "Autorapid" a parvenit în adresa Curții Supreme de Justiție la 01 august 2014.

Examind temeiurile recursului, în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul declarat de CP "Autorapid", este inadmisibil.

În favoarea concluziei enunțate se invocă următoarele argumente.

În conformitate cu dispoziția art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție constată că, temeiurile recursului declarat, nu se încadrează în prevederile art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC. Mai mult de cît atît, cauza a fost judecată cu respectarea normelor de drept material și procesual, iar recursul fiind vădit neîntemeiat.

Călăuzindu-se de prevederile art. 440 CPC al RM, Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ a constatat existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433 CPC și anume la lit. a), care expres prevede că cererea de recurs se consideră

inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

În acest sens, instanța de recurs accentuează că, potrivit art. 440, alin. (1) CPC, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433 CPC, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 CPC și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Astfel, completul reamintește prin prisma jurisprudenței CEDO, fosta Comisie a arătat că „... art. 6 parag.1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes” (cauza Rebait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Din considerentele menționate și având în vedere faptul că, instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, a verificat și a apreciat corect probele prezentate, aplicând corespunzător normele de drept material și respectând normele de drept procedural, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție, ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de CP “Autorapid”, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), 433 lit. a), art. 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție,

DISPUNE:

Recursul declarat de CP “Autorapid”, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Dumitru Mardari

Vera Macinskaia